

גבעת חיים מאוחד

גבעתון



גבעתון פנימי ס"ס/22 ב' באב תשס"ט 23 ביולי 2009 givatone@ghm.org.il



לחברים שלום,

ביום שלאחר ההצבעה בקלפי

בניתוח תוצאות ההצבעה בקלפי בנושא קליטת חברים חדשים לקיבוץ ובנושא שיוך הנכסים, עולה, כי חברי גבעת חיים מאוחד קבעו ברוב גדול וברור שממשיכים לקדם את תהליכי הקליטה לחברות מלאה בקיבוץ על-פי חוברת עקרונות הקליטה ובמקביל מקימים צוות לגיבוש הסכמות בנושא שיוך הנכסים.

לפנינו עבודה רבה ומורכבת ואנו מצפים למעורבות החברים כולם בקידום התהליכים ובגיבוש ההסכמות לקראת עתיד טוב יותר לגבעת חיים מאוחד.

בקליטה – נצטרך לגבש את הסכמי הקליטה ולאשרם בקלפי יחד עם נספחי הקליטה. עלינו להקים ועדת קבלה שתכין את העקרונות לתהליך מיון הנקלטים בתקווה שתוך מספר חודשים יתחיל תהליך המיון. בנוסף עלינו לקדם את תוכניות הפיתוח של השכונות החדשות ולהכין את היישוב לקליטה בפועל.

בנושא שיוך נכסים – בזמן הקרוב יוקם צוות שיקבל את אישור האסיפה והקלפי ועליו תוטל המשימה לגבש הסכמות סביב נושא מורכב וחשוב ביותר לחברי גבעת חיים מאוחד.

הנהלות הקיבוץ שואבות כוח מהחלטת החברים בקלפי. קליטת חברים חדשים לקיבוץ תהווה מנוע צמיחה אדיר ותשפיע מאוד על חוסנה ואופיה של החברה בגבעת חיים מאוחד ותחזק גם את מסגרות הביטחון הסוציאלי והפנסיה של החברים הוותיקים. במהלך עשר השנים הקרובות ישתנו פניה הדמוגרפיים של גבעת חיים, הגיל הממוצע של החברים יירד, החצר תתמלא בצחוקם של ילדים, מערכת החינוך וחברת הילדים תתחזק, נשפר את התשתיות ותתעצם הפעילות החברתית.

העתיד של גבעת חיים נראה מבטיח.

עכשיו צריך לעשות, עכשיו צריך לשלב ידיים ולהפגין נחישות, כי המבחן האמיתי שלנו יהיה הביצוע.

דוד עין דר, אלדד מגל, אלון שפיצר – הנהלות הקיבוץ





בעקבות ההצבעה על חוברת הצמיחה הדמוגרפית

אישור חוברת הצמיחה הדמוגרפית אשר עבר בקלפי האחרונה ברוב של כ-70% מהמצביעים בעד ונגד בא לאחר עבודה שנמשכה עם הפסקות כאלה ואחרות כשלוש שנים. במשך הזמן הזה הקדישו חברי מנהלת הקליטה, בהכוונתם של יהודה גלר ומאוחר יותר ראובן אתר ובסיוע משפטי אשר ניתן על ידי עו"ד רוז אייזן ומשרד עו"ד שלמה כהן לא מעט מזמנם הפנוי על-מנת לקדם תהליך אשר גם מתוצאות ההצבעה ניתן ללמוד שרוב החברים מסכימים כי הוא אחד התהליכים החשובים שאותם יש לקדם בקיבוץ כיום, ועל כך ברצוני להודות להם. אני רואה בהצבעה על החוברת מעבר לאישור הפורמלי של העקרונות, אישור של הציבור לכך שהכיוון אותו אנו מובילים בנושא הקליטה (חברות מלאה) הינו הכיוון הנכון והרצוי.

עם זאת יש לזכור כי מדובר רק בצעד ראשון במסע ארוך וכי לפני הצוות העוסק בכך הרבה עבודה על מנת להשלים את התהליך.

על הפרק, לאחר שתיגמר "פגרת הקיץ" – הקמה ואיוש ועדת קבלה לנקלטים וכן התחלת הניסוח של החוזים עליהם יחתמו בעת הקבלה לחברות. עוד בהקשר זה ברצוני לציין כי אנחנו בהחלט לוקחים לתשומת ליבנו שציבור לא קטן בהצבעה חשב שצריך לבצע את הפעולות בסדר שונה ממה שהוחלט עליו בסופו של דבר. בהקשר לזה אני רוצה לקרוא כאן לחברים המעוניינים ליטול חלק בצוות שיוך נכסים אותו אנו מתעתדים להקים לפנות אליי או למזכירות.

בסופו של דבר תהליכי שיוך הדירות והקליטה הינם תהליכים מורכבים אשר לא ניתן לקדםם בנפרד, בעוד שתהליך שיוך הנכסים אשר אני מקווה שיתקדם בצורה מספקת יוכל לסייע לקידום שני התהליכים הקודמים, לפחות על ידי כך שחברים אשר יהיו מעוניינים בכך יוכלו להשתמש בחלקם היחסי בשיוך הנכסים על מנת לסייע לקליטת בניהם. מסיכום חלקי ביותר שלי להעברת חוברות שיוך הדירות והקליטה הלכח העיקרי שאני מפיק, גם בהשוואה לתהליך העברת חוברת שינוי אורחות החיים הינו שעל-מנת להימנע ככל הניתן מהמצב הלא רצוי שחברים באים להצביע מבלי שיכירו בצורה מספקת את הנושא העומד על סדר היום יש לחזק את הקשר בין הצוותים לציבור על ידי יידוע מפורט יותר של המהלכים השוטפים המתבצעים על ידי הצוותים. דבר נוסף וחשוב הינו שהעבודה במקביל של שני הצוותים שעוסקים בנושאים אשר לעיתים יש לתאמם מראש סרבלה מאד את התהליכים וגרמה לעיכובים, ובעתיד להערכתי יהיה צורך לשלב את הצוותים לצוות אחד מתואם ומחוזק.

קצת בנושא איכות הסביבה

בשעה טובה הגיעו עוד ארבעה פחים המיועדים למחזור בקבוקי פלסטיק – בפחים אלו, הממוקמים במגרש חניה בית שרת, מגרש חניה מרפאה, בצומת מעל גן אלון ובמגרש חניה ליד האבוקדו ניתן לזרוק את כל בקבוקי הפלסטיק המסומנים באותיות PET ולא רק בקבוקי שתייה. להזכירכם בקבוק פלסטיק מתכלה בטבע במשך מאות שנים ולכן לא צריך להוסיף ולומר מה חשיבות המחזור.

אנו עוסקים כרגע בהכנה וסימון עמדות קבועות לפחי האשפה. עמדה שכזאת אמורה לכלול פחים ירוקים לאשפה ביתית, פח למחזור נייר, פח למחזור בקבוקים ובעתיד אנו שואפים גם להכין מקום למחזור קרטונים התופסים נתח נכבד מהאשפה שלנו כיום. לצורך כך ולצורך כניסה אפשרית של מחזור פסולת נוספת, כגון: פסולת אלקטרונית, פסולת שמן צמחי, בגדים, צעצועים וחפצי בית, שקיות פלסטיק ועוד נשמח אם חברים/תושבים נוספים יסכימו ליטול חלק בפעילות איכות הסביבה ולתרום מזמנם.

אלדד מגל



ישיבה מס' 9 12 ביולי 2009

אלדד מגל, איתן קרסנטי, יורם גור, תמר מגל,
צבי מנבר, אלון שפיצר, אלון אלטר, דוד עין דר

משתתפים

אורנה חיים, יניב בן צבי

חסרים

אלון שפיצר

יו"ר הישיבה



1. אישור פרוטוקול ההנהלה הכלכלית מס' 9 מיום 21.6.09 הוחלט: הפרוטוקול הנ"ל אושר.
2. הצגת דו"חות כספיים של גת, דיווח ושיחה - בהשתתפות אפרים רנט מנכ"ל גת וגדי שביט. הוחלט: נמסרה סקירה על-ידי אפרים רנט מנכ"ל החברה וגדי שביט סמנכ"ל הכספים על השפעות מצב השווקים על ביצועי גת. הוצגו הדו"חות הכספיים לשנת 2008, נמסרו הערכות לגבי פעילות 2009.
3. סיכום תמחירי רבעון ראשון 2009 הוחלט: הוצג הדו"ח התמחירי לרבעון ראשון 2009. בסוף הרבעון מוצגת ירידה בעודף המזומנים, כ-1.6 משי"ח לעומת סוף 2008.
4. השקעה בבאר הוחלט:
 - א. מאושרת ההשקעה בתיקון הבאר כ-170 אש"ח.
 - ב. תיבדק כדאיות השקעה בהחייאת בארות שלא בשימוש.
5. העמדת הלוואות מהמשק לתאגידי גד"ש חפר, גבעות החורש. הוחלט:
 1. הנושא נדחה לדיון נוסף בו יוצגו פרטים על היקפי דרכי האשראי והביטחונות שיינתנו.
 2. יוצגו דו"חות כספיים של גד"ש חפר וגבעות החורש. יוזמנו לישיבת מנהלי התאגידיים.

רשם אלון שפיצר רכז משק

צוות ניהול

ישיבה מס' 3 15 ביולי 2009

נוכחים יורם גור, גדי וולף, ראובן אתר, זחר ברוש,

רון פטרקובסקי, אלון שפיצר

חסרה אורנה חיים

1. אישור פרוטוקול מס' 2/09 מ-2.6.09 - הפרוטוקול אושר.
2. עלות עובדים זרים - התשלום עבור עובד זר שעבר לעבוד שלא במקום העבודה הקבוע במהלך שעות העבודה יהיה 28.5 ₪ לשעת עבודה רגילה.
3. עבודת נוער - סוכם:
 - א. עבודת נוער בחופשות הינה חשובה וחיונית לקשר של הנערה/עם העבודה בקיבוץ.
 - ב. מחויב לפני העסקת נוער לקבל אישור רפואי ולמלא טופס 101.
 - ג. העבודה צריכה להיות בהיקף סביר על-פי החוק.
4. סיכום ראשון לחודשים 1 - 6 2009 ומבט לחציון השני.
 - במשק מורגשת ירידה בהיקף המזומנים בהשוואה לראשית השנה.
 - עדיין לא ברור כיצד ישתנה המצב הכספי בחציון השני של השנה.
 - לאחר סיום הדו"חות לחודשים 1 - 6 2009 ניערך לסוף השנה על-פי התוצאות הכלכליות.
 - כבר כעת ידוע שיש ירידה ביתרות המזומנים בהשוואה לראשית השנה.
 - דווח על עבודת ההדרכה בטיפול ברכש.

רשם אלון שפיצר





תבוא סבעי

18 ביוני 2009

לכבוד

קייבוץ גבעת חיים מאוחד - אלון שפיצר
קייבוץ גבעת חיים איחוד - אייל ניסן

א.ג.ג.,

הנדון:

כניסה ללא אישור לשטח מפעל "פריגת"

ביום 16/6/09 בשעות הערב צולמת במצלמות האבטחה של המפעל, שאת נכנסת עם ילד קטן בעגלה מפתח הזנת החביות שצמוד לכביש הגישה של הקייבוץ, ומשם דרך אולמות היצור לתוך תחומי המפעל. אנו רואים אירוע זה בחומרה רבה וזאת ממסי' טעמים:

- (א) כניסה ללא אישור לשטח המפעל.
- (ב) באולמות היצור סיכונים רבים של החלקה, פגיעה ממלגזה או מכונה, שימוש בחומרים מסוכנים לניקיונות וכד'. ההשלכות של פגיעה חס וחלילה בכך, או בילד שהיה איתך בעגלה ברורות.
- (ג) חריגה מנהלי אבטחת איכות הנוגעים לכיסוי ראש וביגוד באולמות.

ברצוני להדגיש את הכללים בנוגע לכניסה למפעל:

- 2.1 המפעל הינו שטח פרטי והכניסה אליו מותרת לעובדים ו/או מבקרים וספקים שכניסתם תואמה ואושרה בלבד !!
- 2.2 הכניסה הינה אך ורק מהשער הראשי של המפעל, לאחר אישור והזדהות מול השומר שבשער.
- 2.3 כניסה עם ילד לתחומי המפעל הינה חריגה ודורשת אישור מרמה של מנהל התפעול.
- 2.4 אסורה בשום מקרה כניסת ילדים לאזורים תפעוליים, לרבות אולמות הייצור והמעבדה.
- 2.5 כל כניסה לאולמות הייצור דורשת תיאום והצטיידות בביגוד מתאים וציוד מגן אישי.

3. הנהלת החברה רואה מקרה זה כחריגה חמורה בנוהלי הבטיחות ובטחון של המפעל ומצפה לאי הישנותה.

בברכה,
אלדד פלד
מנהל תפעול

אור מן הגניזה



הארכיון שוכן באחד משני בתי הילדים הראשונים שנבנו

ללא הכנה מוקדמת ושמץ ידיעה על כך, התגלה לי יום אחד "הפסל הסביבתי" הניצב בפתח הארכיון: כל כלי העבודה העתיקים הזכורים מימי הילדות הרחוקים, כל-כך מוכרים ומעוררי זכרונות (...אבא פישל מותח את מיתרי מסור היד המרובע, תנועותיו כל-כך הרמוניות... בשתי ידיים שרירות "מחולל" המקצוע ומחליק את הקרש...).

שמחתי לראות את הכלים כמו ששמחים לפגוש מכר שלא ראיתי שנים!

עירית מספרת שרוב כלי העבודה הם מן האוסף הפרטי של המשפחה שעד עתה קישטו את מרפסת ביתם, ועכשיו הפכו ל"אנדרטת זיכרון" במקום הכי מתאים להם, ולרשות הרבים, והנאתם.

מייד בכניסה לחדר העבודה המרכזי מציפים את העין תמונותיהם של 22 בני המחזוריים שנולדו וגדלו בקיבוץ. את המקום הנותר מקשטים הציורים האורגניליים של אמני הקיבוץ, שליוו את החיים מתחילת הקיבוץ.

"בעלת הבית" מובילה אותי לכל החדרים, פותחת דלתות כשמאחוריהן מדפים עמוסים בתיקים, חוברות, קופסאות – המון המון ניירת, והכל ממויין על-פי הנושאים המקלים על החיפוש.

אני מנחשת שאת כמה כל בוקר בשמחה לקראת יום חדש ו"בילוי" בארכיון?

נכון, אומרת עירית, הרבה שנים היתה לי מחשבה שכאשר יגיע הזמן – אעבוד בארכיון, והנה היום אני מגשימה חלום; אני מאוד מקווה שהארכיון יהיה פתוח וימשוך אנשים וילדים, ושרבים ישתמשו בו, יבואו, יחפשו, יחטטו וימצאו כל מה שיחפשו.

אני מגלגלת בראשי את הרעיונות והתוכניות הרבות שיש לי, אני מאוד שמחה שחברים וילדים מתחילים להגיע ולשאול, לחפש ולהתעניין. גם הנתנה לארכיון מתחילה, וחברים מביאים חומרים וכלים משלהם. את כל הציורים שאת רואה על הקירות קיבלתי כשפניתי והצעתי להם "אכסנייה" בארכיון למען הנאת כולם. כך הארכיון חי ונושם מבפנים ומבחוץ...

ומציאה אחרונה הוא "הסליק" המונח בפתח הארכיון, שנמצא ב"בית התינוקות" הישן מאחורי בית הארכיון, שנקרא אז "הרכבת". (נבנה ראשון על הגבעה למען התינוקות שהגיעו מבית החולים היישר לשם, ועברו מחדר לחדר על-פי גילם...).

עירית נזכרת בתחילת עבודתה בסיורים של נאוה ושלה בארכיונים בקיבוצים, במיוחד במעגן מיכאל:

למדתי המון מהסיורים ומהמדריך שעוזר ומלווה אותי מן ההתחלה. את חידוש כתבי היד הישנים, שממש התבלו אנחנו יכולים לחדש כיום ולשמור עליהם מפני "הזיקנה", בעזרת חברה שעוסקת בכך.

אחד הנושאים שמעסיקים מאוד את עיריית, ויש לה כבר כמה רעיונות לגביו, הוא הקמת חדר הנצחה לחברים שנפלו במאבק ובמלחמות ישראל. מקום אליו יוכלו החברים, נכדיהם וניניהם לבוא ולהתייחד עם אלו שאינם עמנו.

זה דורש תוספת בנייה לארכיון, דנה וולף הכינה תוכנית ועכשיו צריך "להזיז" את זה.

מן ההתחלה מלווה ועוזר בנאמנות רבה – אהוד טל, הנענה לכל פנייה.

בחדר המרכזי, עוסקת יעל בן עמי בהעברת השקופיות ההיסטוריות למחשב ועד היום לא היו מפוענחות ומסודרות. נרכשה מכונה מיוחדת שמקרינה אותן ויעל ממיינת אותן לפי התכנים השונים. גם עליה ניכרת "שמחת העשייה", "הגילוי והעניין" בפענוח הסיפור. בין המסייעים גם אברמליה פליישון הנענה לכל בקשה ברצון ונכונות!

עוד עוזר נאמן ובעל מקצוע מבני הדור השלישי – הוא עידן מרום, שיש לו ידע רב בחידוש, שימור ושיפור תמונות ישנות הזקוקות ל"חיים מחודשים" – ראו את תמונות המחזוריים הישנות שתחת ידיו זכו לחידוש והבנים והנכדים הנכנסים יגלו מהר את סביהם והוריהם שם. ואחרון אחרון חביב: לעזרתה עומד גם (איך לא?) "האיש שלה" (אני מעידה על זכרונו הטוב – כי



הוא "מהמחזור" שלי – פ.ב.) הוא שפותר כל מיני בעיות שגברים רגילים להתמודד איתן... חלק גדול מהאוספים הם ביטוי ל"חולשתו" לאספנות ואגירה... וה"שידוך" כאן בהחלט מוצלח!

לסיום –

"חג המשק" (מילה ארכיונית ממש) "יום הולדת הקיבוץ בן ה-77" כבר מאחורינו. למי שעדיין לא ביקר בארכיון המחודש – כדאי לו ממש להגיע (תוזמנו גם לכוס קפה, באמת...).

כי יש משהו מיוחד בכניסה למקום כזה היודע לספר על ימים רחוקים, על אלו שחיו חלמו ויצרו בית זה (וגם ייבשו ביצות, חלו בקדחת, "המציאוו" חיים ליצור הזה, הקיבוץ, כשלא היה ממי ללמוד) חינכו דורות של ילדים (בשפתם: "אדם חדש!") כאבו עם כל עזיבת בן ובת ("ש"בגדו" בדרך...)

עד כמה היו שמחים מקימי הקיבוץ, לראותו "עומד איתן על רגליו" – ללא חובות!

כמה היה שמח ליבם לראות את עשרות הבנים, הנכדים והנינים השבים הביתה, ולשמוע את מצהלות הילדים בבתיים (השכורים עדיין...) על חדשאים הצהובים-ירוקים, ובשבילים הפורחים תמיד.

ביקרה וכתבה פוריה בירן

כבוד גדול

ספורטאי תמיד – ראיון עם איתן חפר



ברכות לקבלת עיטור על מפעל חיים – איך נודע לך?

יום אחד צלצל הטלפון ומישהו אמר לי שוועדה מיוחדת, של הוועד האולימפי והתאחדות הספורט של הוותיקים בארץ בשיתוף עם עיריית תל אביב במסגרת מאה שנה לתל אביב ומטה המכביה – החליטה להעניק לי עיטור על מפעל חיים בספורט, על תרומתי לקידום הספורט בישראל.

אמרתי יפה תודה – ויצאתי עם רחל לשלושה וחצי שבועות טיול רגלי באלפים... הנאה צרופה.

כשחזרתי, לפני שלושה שבועות בערך צלצל הטלפון: חבר טוב התקשר ואמר: אני מברך אותך על קבלת התואר... שאלתי: על מה אתה מדבר? הוא ענה: היום מתקיים הטקס, במרכז עינב בתל אביב.

רחל הגיעה מהעבודה, התארגנו – ונסענו.

איך היה הטקס?

זה היה אירוע גדול, באולם יפהפה, בנוכחות אנשי תקשורת, ספורטאים ותיקים והרבה פעילי ספורט. פגשנו מכרים וקולגות מכל הזמנים. הוענקו עיטורים לספורטאים ולאנשים שתרמו לקידום הספורט בארץ. אחד אחד עלו אנשים לקבל את הפרס, ועל המסך הוקרנו הנימוקים להחלטת השופטים.

כאשר הגיע תורי, עליתי לבמה ובהחלט אחזה בי התרגשות. לא שמעתי את הקהל אבל רחל אמרה שהיו לי מחיאות כפיים סוערות.

הם כתבו עלי: "אתלט ושחקן כדור מים בצעירותו, שיחק כדורסל תשע שנים בליגה הלאומית, בהפועל גבעת חיים ובנבחרת ההתיישבות העובדת, השתתף במשחקי ספורט הפועלים, מורה לחינוך גופני, מאמן קבוצות כדורסל בהפועל גבעת חיים, מאמן נבחרת הקדטיות של ישראל, עוזר מאמן נבחרת ישראל לנשים ועוד. ב-1980 נבחר כחבר להנהלת איגוד הכדורגל וב-1985 החל את פעילותו במרכז הפועל. בהמשך נבחר לתפקיד ממלא מקום יו"ר איגוד הכדורסל וכן יו"ר הוועדה המקצועית וחבר הוועד האולימפי."

מרשים – מה זה עושה לך?

יפה שמכבדים, יפה שזוכרים. אני מניח שהוועד האולימפי ואיגוד הכדורסל הם שהמליצו עלי. מרגש לדעת שיש מי שיודע להעריך אנשים שהקדישו שנים על שנים, בעבודה מסורה למען הספורט במדינת ישראל. נעים לדעת שלא שוכחים אותך.

התחלתי כילד ספורטאי ביישוב קטן, והגעתי למעשה לקצה הפירמידה: ניהול אגף הספורט של מרכז "הפועל", שהיה אז התפקיד בהא הידיעה של הספורט בהפועל. הייתי חבר 20 שנה בהנהלת הוועד האולימפי, 28 שנים חבר הנהלת איגוד הכדורסל, מתוכן 14 שנים כיו"ר הוועדה המקצועית. נוסף לכך הייתי חבר בוועדה של השופט בדימוס דב לוי, שקבעה את המדיניות של מבנה הספורט בישראל, בעקבותיה יצא דו"ח עב כרס עם מסקנות למשחקים האולימפיים, לבתי הספר, לתשתיות – אם כי לא עשו בזה הרבה, חוץ מהקמת מנהלת הספורט ההשגי.

כחבר במנהלת הספורט ההשגי במכון וינגייט הייתי שותף להכנת ספורטאי ישראל לאולימפיאדות סידני ואתונה.

השנה גם הייתי שותף לשיבוץ שופטי הליגות הגבוהות בכדורסל, פעילות שגוזלת ממני זמן רב.

היום הכדורסל בליגות הגבוהות הוא מסחרי ומקצועני, לא דומה כלל למה שאני ייצגתי בעבר. מתחילת הדרך נאבקתי למען שישחקו פחות זרים אבל כעת אני יודע שאי-אפשר לברוח מהמקצוענות ומהכסף. מרכזי הספורט הם גופים פוליטיים לכל דבר ויש מי שדואג להזרים להם כסף מהמועצה להסדר ההימורים בספורט, בלעדיו הם לא יתקיימו, ומה שנוגע לקבוצות המקצועניות, הן לא זקוקות למרכזים, התקציב שלהן מסתכם במיליוני דולרים.

מה מעשיך בימים אלה?

מאז שסיימתי את תפקידי וחזרתי הביתה, זרמו מים רבים בנחל אלכסנדר... היום אני פעיל בתחומי ספורט שונים, החל מקידום הספורט בעמק חפר ועד משקיף במשחקי ליגת העל והלאומית. אגב, לשמש משקיף במשחקי ליגה זו עבודה לא פשוטה: אתה מגיע שעה וחצי לפני המשחק, בודק אין סוף פריטים, מחדרי ההלבשה של הקבוצות והשופטים, מצב המזנון בחוץ, מצלמות הטלוויזיה כולל מסך ברקע הראיונות המצולמים, פרסומות על הסלים ועל החולצות – וספונסרים. אתה צריך לבדוק למעשה את כל הפרטים ואת כל הפרטים הקשורים בניהול המשחק, אנשי המזכירות שיושבים ומפעילים את השעונים ואת הרישומים, ולפעמים גם בעיות עם זמן סיום המשחק – למשל כדור אחרון שנזרק לפני סיום המשחק אבל נכנס לסל אחרי הזמן, האם יש סל או אין סל (זה קרה לי פעמיים השנה וזה קבע תוצאת משחק) ולבסוף מסיבת העיתונאים אחרי המשחק. ובלילה לאחר הגיעי הביתה שולח דו"ח באינטרנט למנהלת הליגה. בעבר הייתה לי רשימה מה צריך לבדוק, היום אני כבר שולט בכל הפרטים ללא צורך ברשימות. השנה הייתי משקיף במשחק הגמר של גביע המדינה ביד אליהו, נתנו לי את הכבוד. שלשום התקשרו אלי שאני אמסור את המידות שלי לז'קט, בשביל החליפה של מנהלת הליגה בכדורסל – כל שנה תופרים לי חליפה חדשה... היות וזה הלבוש הרשמי של המשקיפים.

בינתיים גם הספקתי לכתוב ספר, מהילדות שלי בקיבוץ ועד הימים האלה – כולל סיפורים, חלקם פוליטיים, חלקם שלא סופרו, ונסיעותי הרבות עם נבחרות ישראל לאליפויות בעולם ועוד ועוד. בינתיים זו טיוטה בלבד, עד שיתגבש סופית.

והכי חשוב אני גומע עשרות קילומטרים בריצה בשדות העמק בכל שבוע ובכל ימות השנה. חוץ מזה משתדלים לעשות חיים...

שיהיו לך עוד הרבה שנים של ספורט –

שאלה ורשמה דינה רמגי

בשדה האפונים הירוקות

לקראת ההקרנה בגבעת חיים



אינני מבקרת קולנוע ואינני מקצועית בתחום, אבל אני רוצה להמליץ בכל לב לצפות בסרט.

הסרט הזה הינו יצירה מרגשת, לא לבוגרי החינוך המשותף בלבד, אלא לכל אדם המשקיף אל חוויות ילדותו והתבגרותו, מעמדתו כאדם מבוגר. יש בסרט כל הדרוש כדי לעניין ולרגש, במבט שמעבר לנוסטלגיה, בהתבוננות בוחנת ומעמיקה אל המצוקות והכשלים – כמו גם ההישגים של החינוך הקיבוצי – בצירוף קריצה אל עבר הזיקנה הממששת ובאה.

הסרט, לעניות דעתי, מצטיין במידתיות הנכונה, למן תחילתו במפגש הראשון שבמגרש החניה ובו "משהו" של התחלה, ומייד בהמשכו ההתכנסות בבית הקברות שבו "משהו" של סוף. על הרצף של שני אלה מתקיימת החברות מאז ועד היום. אין גלישה לדרמטיזציה מוגזמת, לא ברגעי השיא כמו במסיבת יום ההולדת העגול לאבא, ולא בקטעי השיח שהם נטולי ברברת מייגעת. אפילו הביקורת הנשמעת, יש בה מן החמלה לדור של הורינו שהיו כה נאמנים ליצירת יש מאין פה בארץ ישראל. אכן, ישנם קטעים קשים ועצובים, הנשמעים מאוד אמינים, ולפעמים מספיק "כן" שקט מאוד כדי לדחוף עוד מעט את הר הגעש המתפרץ.

יש עמי הרבה מילים טובות לומר על הלחנים המלווים את היצירה המרגשת הזו: גם כאן העוצמות תואמות להפליא. בשבילי לעיתים המוזיקה בסרט היא השחקן הראשי. קטעי הקריינות הינם ממש כמנגינה בפני עצמה, בקול רך, מתון ובמידה ההולמת את הטקסט. התמונות "מפעם" מביאות עולם ילדות עשיר באמת, כפי שהיתה ילדותנו עבורנו – עולם שאיננו עוד.

צפיתי בסרט והרגשתי שכל תמונה היה לה מקום ראוי, כל פרט היה חשוב. נעשתה עבודה במחשבה רבה, רגישות ואהבה.

ענת לב



תרבות ... תרבות ... תרבות ...

גבעת חיים מאוחד חוגגת 77 שנים עלייה לקרקע.
 ביום שישי 10.7.09, חגגנו את חג המשק, בערב טעים ומקסים שכולו שירה ועוגות משלנו.
 פתחנו את הערב ב"קפיטריית הדקל", בניצוחה של צמרת ליבוביץ ובעזרתן של חנה אפרים וגליה מאירי. תודה לכן.
 בנוסף, נודה לכל הבחורות והבחורים על ההיענות להכנת עוגות. היה טעים ונחמד לראות את מצעד העוגות לכיוון הקפיטריה.
 המשכנו את הערב בחדר האוכל יחד עם שרה'לה שרון.
 תודה לכל העוזרים מאחורי הקלעים:
 רחל'ה ויהודה קליין על הצד המוסיקלי. למיטל פניני (יוגב) על מצגת השירים. לדורית וינר על הכנת תעודת הזהות של הקיבוץ. לזהר ברוש ואמנון קוגלר על הפעלת המצגת. למשה אליהו על צילום הערב. ולכל הסולנים על השירה. לאריה קונסקר על העזרה בקשר עם "פרי הארץ".
 לאברהם פליישון על הכנת התאורה והחשמל באזור הקפיטריה.
 בקישוט ועיצוב חדר האוכל עזרו רבים וטובים:
 למיכל אפרת על הכרזות החדשות שעוצבו בהשראת הפרויקט המוצג משנת 1968. תודה לעובדי הנוי והמרכול על שיתוף הפעולה. לאסנת בר על עיצוב התערוכה והוויטרינה. לעידן מרום על עיצוב המודעה המיוחדת. לברק אביעם ומיכל דהאן על קישוט חדר האוכל.
 לרחל ארזי על סידורי הפרחים המרהיבים. לנערים שעבדו במהלך היום והערב. לשמאי מרום, רויטל איטקין, רוני ליבוביץ ויעל ויניב בר הלל על העזרה בסידור חדר האוכל.
 לכל הילדים החמודים- שיר ואור איטקין, ריאן ואדריאנה פיצל, הדר ותומר ברוש, ענבל ראובן, ליהי דהאן, עדי בר הלל ואלון ליבוביץ. תודה רבה, עזרתם מאוד.

תודה רבה לשרה'לה שרון שעם הרבה חן ויחס אישי הצליחה לסחוף את כולנו לערב שידובר עליו עוד רבות...

מה בהמשך:

* ביום שישי ה- 31.7.09, סרט בחדר האוכל "שדה האפונים הירוקות". הקרנת הסרט ומפגש עם הבמאי יגאל תיבון. התכנסות בשעה 21:00, תחילת הסרט בשעה 21:30. כניסה חופשית לחברי ותושבי הקיבוץ. לאורחים 25 ₪.
תקציר הסרט: "לפני יותר מ- 40 שנה, סיימו הבמאי וחבריו את לימודיהם ב"מוסד חינוכי הרי אפרים", נפרדו והתגייסו לצבא. כולם היו דור שני לחלוצים מקימי קיבוצי השומר הצעיר בחבל ארץ זה. באפריל 2005 עם הגיעם לגיל 60, מזמין יגאל 8 מחבריו לספסל הלימודים למפגש במוסד בו למדו. שם הם נפגשים לשלושה ימים ולילות... הסרט מומלץ בחום.

* "ליל אהבה עם אזרחים"

ביום ג' 4.8.09 נציין בפאב את ליל חג האהבה (ט"ו באב), בערב משירי אהבתו של מאיר אריאל. עם עמית ארבל, יותם זיו וחברים. מובטח יין טוב וכיבוד. הופעה פתוחה באוויר הפתוח. (מומלץ להצטייד במשקפי קריאה)
 פתיחת דלתות 21:00, תחילת המופע 21:30.

הציבור מוזמן.

דפנה ונורית





אלו טוב
אלו ואלו איילונברג
להולדת הבן נוסע
אח לתאר
ברכות לתקוה ויאל פוארנע
ולאל המשפחה



למשתחררים מצח"ל
אוסיר כחן
כרמל שהטל
יוני מסקר
עדי ראובן

ברכות לשחרור מהשירות הסדיר
צאו למרחב, העולם הוא רחב,
ללמוד, לעבוד ולטייל גם,

מוועדת צעירים
ובית גבעת חיים



נחזיק אחדשקית לסח"ג
אי אחדש ציוד, ואוכן לתרום לנו – נשח לקבל!
תודה
סח"ג